

F. t. I. vedr. arbejdsløshedsforsikring m.v.

3. Hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation

I en delbetænkning afgivet af Justitsministeriets udvalg om retsvirkningerne af digital signatur m.v. (betænkning nr. 1400/2001 om e-signatur og formkrav i lovgivningen) beskæftiger udvalget sig med spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for at lovgive om anvendelsen af digital kommunikation i forbindelse med formkrav og skriftlighed, underskrift mv. i lovgivningen. Udvalget peger på, at ændringer af love mv. kan være nødvendig for at sikre, at lovgivningen ikke udgør en hindring for en hensigtsmæssig brug af digital kommunikation, og dermed en hensigtsmæssig IT-anvendelse. Udvalget foreslår, at sådanne ændringer som udgangspunkt sker i de respektive love ved traditionelle ændringsforslag, men således at der på området for kommunikation til det offentlige indføres en generel hjemmelsbestemmelse, som gør det muligt ved bekendtgørelse at ændre formkrav, som hindrer anvendelse af digital kommunikation.

Forvaltningsloven er i overensstemmelse hermed ændret ved lov nr. 215 af 22. april 2002 om ændring af forvaltningsloven (Digital kommunikation), fremsat som L 72 af 30. januar 2002, Folketingstidende Till. A, sp. 2062, 2069, 2343, 4591, 4989, Till. B, sp. 392, Till. C, sp. 251.

Udmøntningen af den nævnte hjemmelsbestemmelse i forvaltningsloven omfatter en borgers ret til digitalt at kommunikere med en offentlig myndighed samt digital kommunikation fra en myndighed til en anden. Derimod omfatter bestemmelsen ikke digital kommunikation fra en offentlig myndighed til en borger.

I forlængelse heraf foreslås ligeledes i overensstemmelse med udvalgets anbefaling indsat en hjemmelsbestemmelse i arbejdsløshedsforsikringsloven med henblik på at fastsætte regler om digital kommunikation.

Med »digital kommunikation« sigtes navnlig til digitale meddelelser, som kan gøres læselige for modtageren ved gengivelse på skærm, papirudskrift mv., herunder henvendelser til offentlige myndigheder i form af elektronisk post (e-post). Herudover kan der efter omstændighederne være tale om andre digitale medier, fx video- eller lydoptagelser.

Formålet med nærværende lovforslag er således at skabe hjemmel til at fastsætte regler om muligheden for digital kommunikation fra den pågældende offentlige myndighed til en borger. Konkret drejer det sig om Arbejdsdirektoratets og Arbejdsmarkedets Ankenævns kommunikation med medlemmer og arbejdsløshedskasser.

Det fremgår af bemærkningerne til ovennævnte ændringsforslag til forvaltningsloven, at udtrykket »den offentlige forvaltning« skal forstås i overensstemmelse med de tilsvarende udtryk i forvaltningslovens § 1, stk. 1, og offentlighedslovens § 1, stk. 1. Udtrykket omfatter ikke arbejdsløshedskasserne. På den baggrund foreslås det, at der fastsættes regler om digital kommunikation mellem medlemmer og arbejdsløshedskasser.

Det bemærkes, at bemyndigelsesbestemmelsen i forvaltningsloven og forslaget i nærværende lov er udformet således, at borgeren (medlemmet) kan få ret, men ikke pligt til at benytte digital kommunikation. Borgeren (medlemmet) kan således frit vælge formen for henvendelsen til forvaltningen (arbejdsløsheds-kassen, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn). Vælges digital kommunikation, forudsættes det, at forvaltningen teknisk er i stand til at modtage henvendelsen i denne form. Det findes ubetænkeligt at stille krav til arbejdsløshedskasserne herom, idet de allerede efter gældende regler er forpligtet til at følge de krav til administrationen af lovgivningen mv., som stilles af Arbejdsdirektoratet. Det må endvidere generelt kunne kræves, at borgeren (medlemmet) anvender et teknisk format, der kan læses af forvaltningen. Benyttes fx e-post, skal henvendelsen ske til en bestemt e-post adresse.

II. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om udlægning af afgørelseskompetencen i visse svigssager til arbejdsløshedskasserne skønnes hverken at medføre merudgifter eller mindreudgifter til arbejdsløshedsdagpenge mv., og er dermed udgiftsneutralt.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

III. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om udlægning af afgørelseskompetencen i visse svigssager til arbejdsløshedskasserne indebærer, at den administrative byrde for Arbejdsdirektoratet på sigt bliver mindre svarende til, at antallet af svig-sindstillinger, som skal behandles i Arbejdsdirektoratet, reduceres med ca. 500 sager. Det må dog forventes, at udlægningen vil indebære, at medlemmerne i større omfang end nu vil anvende klageadgangen til Arbejdsdirektoratet. De ressourcer, som forslaget frigiver i Arbejdsdirektoratet, vil kunne anvendes til tilsynet med arbejdsløshedskassernes administration som følge af den nye kompetence. For arbejdsløshedskasserne er byrden uændret. Arbejdsløshedskasserne indstiller allerede i dag til Arbejdsdirektoratet, hvilken sanktion